

поза межі райдуги
з торбами
я послав своїх синів
по водограй,
по сонце,
воду.

без вісток від них
на дні криниці
нині я лежу —
з мурашником у серці
та двома зеренцями піску,

від
яких скрипить
мій сміх.

Збірка « [Нічні перекази](#) ».